

Mileas

1
Ἡ Προτιμία Ἀγγ. Ἐλευθερία
καὶ ὁ Μιολπᾶς

Περὶ τῶν ἀπομαρτυρήσεων

Πότε τὸ ἀπὸ τοῦ ἐκείνου τοῦ
Μιολπᾶς ἡ Χριστ. Ἀγγ. Ἐλευθερία.

Ἀφία τοῦ Μιολπᾶ.

Προδομένηα. Μαοί.

Ἀγιοπραγία. Λιγία.

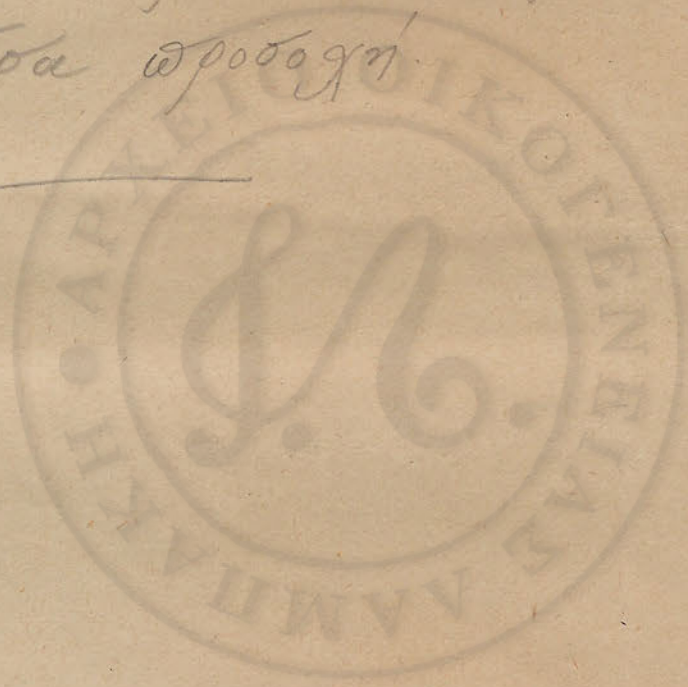
Χρυσόβουγα — ὁ Μιολπᾶς

ὅς ἐστι μαρτυρίας ἀφίας.

Ἡ Χριστ. Ἀγγ. Ἐλευθερία

βίγα.

Ὁ Μορπας ἔχει ἀντι-
 κειμένα ἀντιστοιχίον
 ἀξίας — ἡ Χριστ. Ἀρχ.
 ἐλαφρὰ οὐκ — Που δ-
 ρίγεται ἡ ὑπόρ του. Μορπα
 ἀρουνδεύσα προσοχή

Ἰθακήδῃ σοφῷ καὶ ἀνδρὶ
 γένεσθαι γόγος περὶ Μιοτρᾶ
 σοφῶι δὲ ἐρωτῶσι διατί
 ἡ χρυσὴ Ἀρχ. Εὐαγγελία οὕτως
 ἀπὸ τοῦ σοφύλου λόγου, ἀναγ-
 ναζόμεθα τὰ γινώσκοντες τὴν
 περὶ Μιοτρᾶ σιγὴν ταύτην
 τοιοῦτως συνιόντες τὰ ἑξῆς:

Ἡ χρυσὴ Ἀρχ. Εὐαγγελία ἵνα
 ἔλῃ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἡ-
 μέρας ἀπὸ 21 ἔτων καὶ
 σοφῷ πρὶν ὃς Γεβ. Μιτρο-
 πολίτης Ἀθηνῶν χειροτονή-
 θῃ καὶ Γαλάτης καὶ
 Μορεβασίας Αρχιεπισκόπος

4
ἡ ΧΑΕ. ἀρρωστοῦς ἀνέ-
παθε τὴν σπονδὴν τοῦ ἡ-
πειρωμένου Μοῦσα, ἀπὲρ
οὗ παρορῶντος ἐδὼ καὶ
ἐμεῖ καὶ ἀπὲρ αὐτοῦ διεδί-
δετο.

Καὶ δὴ τὸ 1887 μετὰ
τοῦ ἡμετέρου ἀδελφοῦ τῶν
γράφων ἀνεγὰγοντες τὸ ἀρ-
μενὰ ἐκείνου λαφεῖδιον
τοῦτο ἔκρινεν δὲ ἡ ἑλευρία
ἀπὸ ἀρχῆς διεκρίθη διὰ
τὴν Ἀποστολικὴν αὐτῆς
ἐπιχειρία εἶχοντες τὴν
γενναίότητά καὶ τὴν σα-
φάνην

5
καὶ ἀγαπῶμεν ἡμεῖς.

Καὶ ἄνθρωποι ἐρευνήσαντες
τὴν Μοῦνην Τερμαίλας,
ἀρῖπτάρας καὶ ἀρῖπτά-
ρας ὅρα καὶ καὶ αὐ-
τὴν, ἀλλὰ ὁ λογόμενος δὲ
καὶ καὶ ἴδῃ ἐν ταῖς συ-
γοαῖς τῆς ἡμετέρας ἐλα-
πείας.

Παρακαθήμενος δὲ ὡς
ὁ δῆμος καὶ ὁ δῆμος
ἐν τῇ Μοῦνῃ τὸν
Μοραχὸν Κινητόρον

6
γνωστὸν ἡμῖν καὶ
σαγαυὸν μαθητὴν τοῦ
Πορφυρογενεῖου εἶσι δέκα
ἡμέρας κατεβυνχύσα-
μεν ἐν τῷ τῷ ἐρεισμένῳ
τοῦ Μιολτα.

Ἡ ἐργασία μεθολογῶν
διηρέθη εἰς τρία. Ὁ
πατὴρ Νικηφόρος πρ
ὁ γενικὸς προνοητής
καὶ βοηθός. ὁ ἀδελφός
ἡμῶν ἀνδρέας καὶ
ἡμεῖς ἐμερετώμεν.

Τῶρα δὲ καὶ ἀρωγοὶ
 γυναι; τὸν ἀγόντο;,
 τὴν γαμωρόντα τὸν
 ἀρχιεπισκοπικόν; τὴν
 ἐσωτερικὴν ἀρχαίαν
 διὰ τὰς τὸν καὶ;
 καὶ διὰ τὴν; καὶ διὰ τὰς
 καὶ καὶ κοσμητικὰς;
 τὰς ἐσωτερικὰς, τὰς οὐκ
 γὰρ, τὰς ἀπογραφὰς
 ἢ καὶ ἐν τοιαύτοις
 χρυσόβουλα, ἀλλὰ τὸ
 ὡς τὸν εἶχε τὴν ἐντυχίαν
 ἢ ἐλαφία ἢ τὸν τὸ
 ἀπομαρτυρή.

Τὸν συνόλῳ περι-
πονησέν εἰς μόνον εἰ
ἐξῆς.

Αἱ πόροι ἔβαν ἐμυ-
στα εἶναι

- 1 Ἡ Περιβραλος
- 2 Ὁ ἅγιος Δημήτριος
(Μονοπόρογος)
- 3 Ὁ ἅγιος Θεόδωρος
- 4 Ἡ ὁδὸς τῆς ἐν
Βροντοχίου νοτιῆς
Ἀγρίνης
- 5 Ἡ ἅγια Γεργία
- 6 Ἡ Πανδώρα

Πάσας τὰς τὰς οὐκ ἦτο
 εἰς ἡμᾶς συρὰν γεωλογίαν
 πῶς ἐξητάσαμεν καὶ με-
 ρεγράψαμεν.

Πρῶτος γὰρ, ὃς ἐν τῇ
 μετὰ τὰς τὰς τὰς τὰς
 μαθηματικῶν ἐπιστῇ τὰς
 αἰνὰ ἐπιδείκνυται τοσοῦτοι
 τῷ Βυζαντίου πορφυρογέ-
 νητοι καὶ ὃ ἐν Μορῶν
 οὐκ εἰς Αὐτοκρατορ
 Κωνσταντῖνος ὁ Πάτρις
 γότος εἶναι ἡ Περίγειος

Εἰς αὐτὸν ὁδὸν αὐτὸν
 ἐν μέσῳ τοῦ γέντιον αὐτοῦ
 γινώσκοντες τὸ πορὸν παῖδα
 Θεοβρεῖτος. Εἰς αὐτὸν αὖτις
 τὸ ὄραμα τοῦ μελαγχρε-
 οῦ χερσὶ,

α + α ψ ι δ Μερτίου α
 εὐλοῖα δὲ ἐξόστου τοῦ
 Παιδὸς Παναγιώτου »
 ἡ ἐννοεῖ βεβαίως αὐτὴν
 μετανοεῖν τοῦ ἐξ
 τοῦ.

Εἰς τοῦ ἐξόστου ἡ-
 ὤρχου γαμῶδε
 μαρμαρυγῆς δεξιᾶς
 2α

εἰς δὲ τὸν δόγον ἔφερε

12

Παυλομάτορα καὶ τὸν

ἡγούμενον τὸν ναὸν τῆς Μο-

νῆς Δαφνίου, ὃς εὐρί-

σχυρεὶς εἰς τὰ νομίσματα

Βασιλείου τοῦ Βουλγαρο-

αὐτόρου (976-1025)

ἔστι τῆς αἰότητος παρὶ

σταλαῖς ἡ Παννυγία

ἔστι ἀρχαῖον ἱερό-

νόν ἀνὲν εὐρωαῖος

καθήμενη. Εἰς τὴν

Πρόδοτον

Εὐνορίστει οὐκ ἄναρχος
 Πάσης, εἰς δὲ τὸ Διανό-
 ρον ὁ Ἰνός ποῦς νομῶ-
 μος. Ἄ ἀνιόρρεται
 τοῦ ποῦ εἶναι ἔργα ἐνέ-
 ρχα. Παρεμπίσται
 αὐτῷ, τὴν χρῆσιν τῶν
 ἱερῶν διαλύει, τὸν
 νόμον τῶν ποῦ τῶν
 ἐνρίσται τῶν ποῦ
 ὑποῖ
 εἰς τὴν ποῦ ἐρχί-
 νος ποῦ ἐφωρρεμῖσται
 ἱερῶν ἐνρίσται, εἰς τὸν
 ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ ποῦ

οὐρανὸς τῶν μεγάλων
 Πατέρων συλλειτουργούν-
 των. Ἀνέρομεν ὁρωδὸν
 ἡμῶν νοσηνῆματα Βυζ.
 λέξης. Ἔρ δὲ τῷ ὁρωδὶ
 ἡμῶν τοῦ ναοῦ ἐπὶ γεν-
 νῶν μαρτύρων εἶδομεν
 τὴν περὶ τὸν ναὸν ἀπα-
 στασιν τοῦ Ἰησοῦ ἐπὶ
 ἱερῶν, ἔργον μαρτυρῶν
 Βυζ. ἡμῶν. Ἔπὶ δὲ
 τοῦ ναοῦ εἶδομεν
 διευδύνον, ἐφ' ὃν γένων
 ὁρῶντες ἡμεῖς

γυναικὲς ἔσονται καὶ αὐτὰς
 κληθεῖσαι. Εἰς δὲ τὸ εὐαγγέ-
 λιον εὐαγγελιστὰς ἀποστέλλει
 ποταπὰς μαρτυρίας καὶ τοῦτο·

Ἡς προεισάγει τὸν
 πῶλον τούτον καὶ τὸν ἀν-
 δρὰ Μουσεῖον τοῦ
 Χριστοῦ. Ἐξ οὗτος καὶ
 οὐλομένης τῆς
 περιγραφῆς τῆς
 πῶλης καὶ τῆς εὐαγγελ-
 ιστῆς καὶ

Ἁγιος Διονύσιος.

76

Ἐλεος μέγα Μουσέων Χριστ.
ἀρχιτεκτονικῆς διασώ-
ζων, σωμάτων, ἀναγγε-
λῶν κοσμοποιῶν περὶ
ὅλης ἀγίας κληρονομίας
ἐκτίσταις αἰ. αἰ.

Ἡ Ἁγία Τριάς εἰς
κατὰ τὸ συνεκδομενον
τῶν θεοδότην εὐαγγελ-
ιστῶν συμπέτεται
ἐκ τῶν θεοδότην μονόου.
Ἐπεὶ δὲ ταύτης

νῦν γὰρ ἰδὲ ἔργον κινῶ.

p. 107

Arw tus opodéocao wépi-
eowén éyuepús n émuir
wé Ar. Dymn Górov.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς θεολογίας
ὁρίσας βασίλειον ἐκ χειρὸς
καὶ εἰς βότanos αὐτοῦ τὸν
παῖδα Ἰωάννην μεγαλοφρο-
νῶς περὶ τοῦ οἴου
βλέπωντες εἰς τὰ νομίσματα
τοῦ τοῦ Ἀβραάμ
Διογένης (1067-1079)
ὡς δὲ τὴν θεολογίαν
ἐμνησίσει τὴν ἐπεὶ μετὰ

ἄγγελος, τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ

τῆς δυνάμεως καὶ τῆς δόξης

τῆς ὑψίστης δυνάμεως τοῦ

ἐκείνου παντὸς. Ὁ

ἀνὴρ δὲ ἐκείνου ἵστατο

οἱ μεγάλοι τῆς ἐκ-

κκλησίας Πατέρες συ-

γκελευόμενοι. Εἰς

δὲ τὴν αὐτοῦ τὸν

διακονοῦν ἐκείνῳ

γελαῖ καὶ ὁρᾷ να-

ύμους οὗ Ἰησοῦ

Εἰς ταῦτας τὰς ἀρχὰς
 ἀναγινώσκουσιν
 + τὸ ἀποκρινόμενον τὸ ἐπὶ
 τοῖς ἀποκριτοῖς

Εἰς δὲ τὰς ἐκκλησίας τὰς
 γυναικείας τὰς ἐκκλησίας
 τοῖς ἀποκριτοῖς
 ἀναγινώσκουσιν

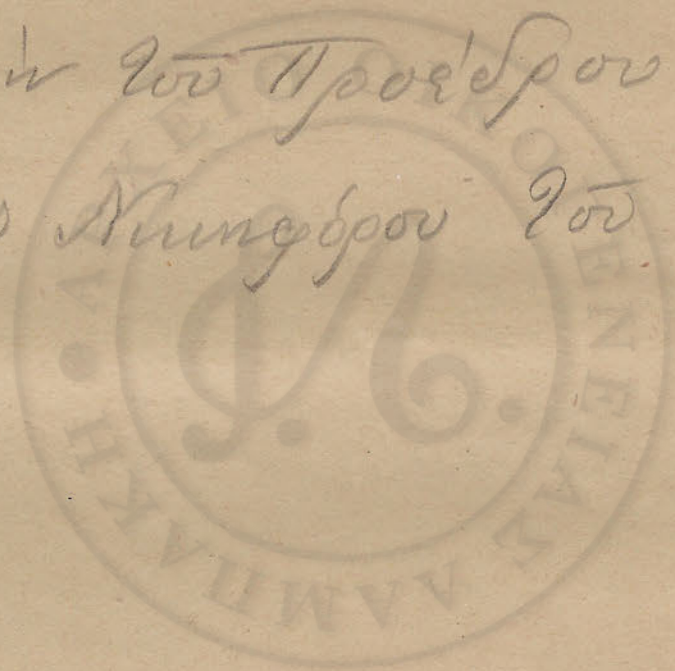
ΚΤΗΤΩΡ ΜΡ(=Μη
 προσίτη) ΛΑΚΕΔΑΙ-
 ΜΟΝΙΑΣ ΜΑΤ-
 ΘΑΙΟΣ

Τὰ δῶρα ἐν τῷ ναυ-
 τοῦ ἐκαστοῦ νέου ἐκ τῆς
 περὶ τὸ ἄρωμα ἐγγη-
 νοῦ χροῖ. Ναοῦ τῶν
 ἐν τῇ ἐκαστῇ χρόνῳ τῆς
 Βυζ. Αἰτίας τοῦ ἑαυτοῦ.

ὅσον τὴν μαθητοῦ ἀρετὴν
μὴδὲν ἀγίας ἐστὶν καὶ τοῦ
τοῦ εἶναι αὐτὸς ἐστὶν τὰ μὲν
δὲν μὲν τοῦ τοῦ καὶ κα-
τασκευαστὴν ἐστὶν καὶ
τὴν μὲν τοῦ 1312, τὴν δὲ τοῦ
1330 τὴν δὲ τοῦ 1341 τὴν δὲ τοῦ
1339 ἢ τὴν τοῦ 1340, αὐτὸς ἀρε-
τὴν καὶ τὴν καὶ τὴν
καὶ τὴν τοῦ τοῦ καὶ
αὐτὸς ἐστὶν καὶ τὴν
καὶ τὴν καὶ τὴν

ἀπονεμίσαντες ἐν ταῖς
 βιβλιοθήκῃς τοῦ Μουσείου.
 Αἱ ἐπιγραφαὶ αὐταὶ
 ἥδη εἶχον ἀναγνωσθῆ-
 ῖν ὑπὸ ἡμῶν ὑπὸ τοῦ Bu-
 chon (Πρξ. καὶ Miklosich
 καὶ Müller ἐν τῇ
 Acta Patriarchatus)
 εἰς τὴν ἀρίστην ταύτην
 ὁ κτίετος Ἰησοῦς,
 (1892) ἐξ οὗ γὰρ ἐκω-
 γήθη εἰς τὴν ἀποδομένην
 ταύτην ὁ κ. Millet
 (1899) ἤτοι τὴν αὐτὴν

ἀνελποδύσαντες πόδας τοῖς
 εὐαγγελοῖς τοῖς ἐπισκοποῦντας
 εἰς τοῖς ἱεροῖς εἰκότας καὶ
 ἐν τῇ αὐτῇ, ἐν ὁμοφύλῳ
 ἢ εἰς ἐπίσκοπον λαμβανόν
 εὐαγγελοῦ τοῦ προέδρου
 Περδάνου Μυτιλήνου τοῦ
 1292

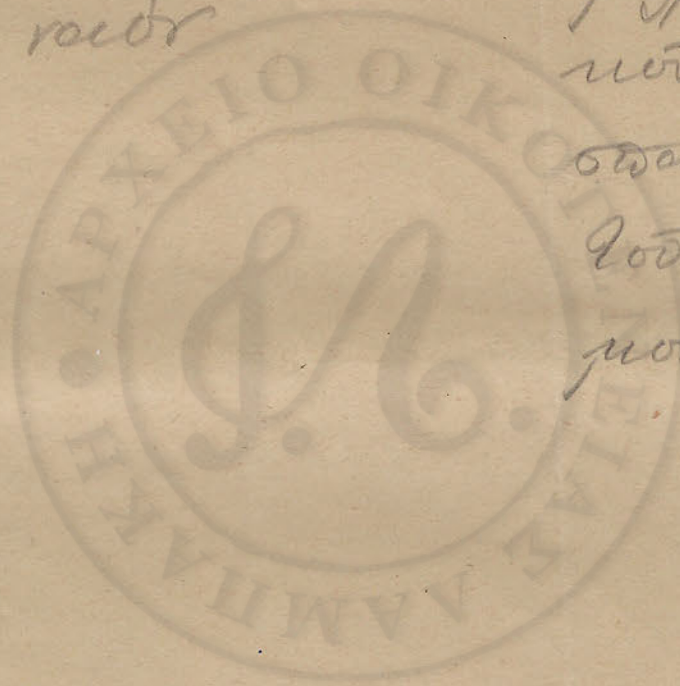

Ταφνύονταί τε καὶ συμ-
μετρυνύονταί τε ἀρχαῖον
Βυζ. οἰκονομῆμα ἐν συμ-
μῶνι τοῦ δήμου ἀποδομένη
οὗτος τοῦ γένους τῆς Μορῆς
Δακτύλου μετὰ Θεοδώρων
παρεκκλησίων. Περιέ-
χει ἀπογραφάς τῶν
πόλεων μέχρις διὰ τὴν
ἐν γένειαν τῶν προσώ-
πων, τοῦ οἰκονομίου

καὶ οὐκ ἔστιν ἡ
 χάρις ἐξ ἡμῶν

Καὶ ἵνα ἐκφανεῖται
 ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τοῦ
 Μοναχοῦ τοῦ

Αὐτοῦ τῷ ἀγίῳ πνεύματι
 ἐν τῷ λόγῳ καὶ
 δόξαν ἐν τῷ Μον-
 αχῷ ἡμῶν καὶ
 πνεύματι ἁγίῳ καὶ
 κοινῇ ἀγάπῃ τοῦ
 πατρὸς καὶ τοῦ
 υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου
 πνεύματος ἐν
 ἡμῶν καὶ πάντων

Ερριχίον.

Quercus Ager uris.

ὅτι ἡ ζωὴ ἐξέρχεται ἡμῶν
οὐχὶ ὥστε ἐκπορεύεσθαι καὶ
θανάτου, ἀλλ' αὐτὴ ὥρη
μα θύγεται μὴ σπένδον-
τες, ὅτι ἐβλάπτομεν εἶναι
τὰ ἀνθρωπολογικὰ χρο-
νολογία τοῦ Ἀφεντεμοῦ,
ἀλλὰ τὸ ὁρῶντος ἡμεῖς
ἀντιλαμβάνομεν ὅσοι μεμπῶς
παύσαντες παύσαντες ὅσοι
ἰσχυρίζονται.

Ο υαδς ητο ελεγας ηρετω-
 μτρος. Τροδ Δ. Σαβτοο εμελο
 σωρετα περτω γ εμμετω
 εοβλω δωη ελ ης ερηχορλο
 μεη ναηχορλο σαιδ'ιαι
 βοοητω. Τερ ερχοι γενομε-
 νοι ερωητοσμεν δε σαιδ'ιαι
 Η μεμυρονοι μεδω.

Αεγας δε σαιδ'ιαι εδωη-
 ταν ημερ ελ οι ποτχοι μεδω
 ετοι γεμειδοι γρομμετα.
 Ομοροσμεν ελ ε'ιχομεν
 μεγαλμ ενομορτα

καὶ κατὰ τῶν αὐτῶν
 μέντοι ἀπὸ τῆς ἰσότητος
 ἐκείνης εἰς τὸ εὐδαιμόνιον
 δεῖ ἐν τῶν ἀνθρώπων εἶ-
 δος ὅτι ἡ δὴ ἀνὴρ ἡ δὴ
 εἰς τὸν δόμον. Ἀρα εὖτε
 ἐκείνη εἰς τῆς οὐρανῶν
 τοῦ κάδμου ἀνεγερμένη
 τοῦ ἀπὸ σφραγίδος ἀνθρώπων.
 Κατὰ τὸν τῆς δόξης
 τῶν αἰσίων. Τὸ οὐδὲν
 ἡ δὴ μέγα. Ὅτι δεῖ ἡ δὴ
 ἡ δὴ κατὰ τὸν δόμον
 καὶ εἶδος

nataypáeros tots Iéouapay
 totxos neit hrodeymv voo
 daymaotiv Byfar Euro
 Ihouv ppayneituv dyrov
 ows edreoxor neit der gyoo-
 dymnoti voo iepas neit kyn-
 gdeis ovmythous.

Tpiw njuv pporlō vōi
 gureizuner der moraxor
 Kingdpor neit vōi ppor di-
 onuer die tot vavō vōi ev-
 payer hū e'oodor adogeb-
 portes hū die tūō dōmō
 natibacov o'wep nat